

Geloofd zij Jezus Kristus

†  
GEDENKT IN UW VROME GEBEDEN  
de ziel van Mejuffer

## Maria Zoë H E N A U

geboren te Opbrakel op 17 juni 1902 en er godvruchtig overleden op 6 april 1964.

Bediend door de H.H. Sacramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

Ze was lid van alle godvruchtige genootschappen.

Heer wij danken bovenmate dat Gij ons zulk een toegewijde pleegmoeder en zuster hebt geschonken en in onze familie zulke gewaardeerde hoogstaande diensten van de meest onbaatzuchtige kristelijke naastenliefde hebt laten bewijzen al de jaren van haar aardse loopbaan. We beminden haar uitermate en ze verdiende onze diepe achting en liefde. Want God alléén kan naar waarde schatten wat ze voor ons in stilte en dienstbetoon heeft uitgewerkt in alle wederwaardigheden van haar geliefde familieleden en medemensen.

Heer ware uw mildheid, uw goedheid, uw liefde en de gave van zulk een opofferingsgeest niet zo groot geweest, die in haar heeft uitgeschenen, dan ware voor ieder van ons de teruggave ons zo pijnlijk niet gevallen. Een leven zonder smet verdient het hoogste loon: immers deze eenvoudige hoogstaande vrouw, wiens leven een voorbeeld was van liefde tot God en al haar naastbestaanden, muntte uit door haar diepe godsvrucht, stille eenvoud, haar onberekende offervaardigheid, liefde en haar nauwgezette plichtsbetrachting.

Haar krachtig geloof, ontsproten uit een oude kristelijke familie, was haar sterkte, haar steun, en haar vreugde.

Uit die bezieling heeft ze haar krachten en genade geput om zelf, al stonden haar kansen zo hoog om een gezin te stichten, zich geheel te wijden aan de lieve en kleine weeskinderen van haar broer, Hubert en schoonzuster. En wie zal opsommen de goede diensten, altijd en overal bewezen aan familieleden en haar medemensen.

De goede God beproeft zijn beste vrienden het meest, de beproevingen zijn haar niet gespaard gebleven. Nooit hebben haar lippen een klacht geuit, in al haar leed en verdriet berustte ze in de schikkingen van de goddelijke voorzienigheid. Ze vond haar steun in het geloof en het gebed... Want een kristene zoals zij was, zweeft zelfs boven haar graf. O heerlijke en troostende gedachte, de zoete hoop op een blij wederzien in het eeuwig en zalig samenzijn van haar geliefde ouders en familie, en zoals gans haar leven is geweest schoon en stichtend, zo was ook haar laatste langdurige ziekte en dood, zacht en vredig is ze omringd van haar pleegkinderen en familieleden in de Heer ontslapen, in volle overgave aan Gods H. Wil en zo innig dankbaar en verkleefd aan allen die haar verzorgd en bemind hebben. Haar beeltenis zal in zegening blijven.

Mijn duurbaren, broers, zusters, pleegkinderen en familieleden al te gaar, gij weet dat ik alléén geleefd heb voor uw vreugde, uw welzijn en geluk. Gij zijt allen mijn blijheid en mijn fierheid. Voor U allen heb ik met Gods genade en uit al mijn krachten, gewerkt, gezorgd, gestreden, geleden en veel gebeden. Hebt allen dank voor uw zalvende zorgen, uw simpatie en liefde, gij vooral mijn broer Kamiel, die me vele jaren dag en nacht hebt bijgestaan. Scheiden doet lijden. Laat voortaan in de schaduw van mijn leven de zon schijnen van uw kristelijke en zorgzame genegenheid. Ook al mijn geliefde troetelkinderen dank ik voor de talloze en mateloze dankbaarheid en goede diensten mij wederzijds bewezen. Moge God er U om belonen en er U allen rijkelijk om zegenen. Tot wederzien in immer verblijden zonder afscheid!

Eerwaarde Zuster Achilla, Eerw. Zusters van het Wit-Gele kruis, beste dank voor uw bijstand en liefdevolle zorgen. Gedenkt mij in uw vrome gebeden. Ik bid voor U allen.

---

De Families H E N A U, B E T T E S O N E,

bedanken.